

глухи, които умбятъ да говорятъ, сж станале глухи не при рождението си, а слѣдъ време, когато сж умбле вече да са разговарятъ. Ако тие да би оглушбле въ малолѣтството си, напримѣръ, на 10-та или на 12-та година, то слѣдъ време у тѣхъ би могла да са появи и нѣмота, защото умьтъ заборава много нѣща, които е знаялъ по-преди. Причината на слухо-нѣмотата е била открита не твжрде одавна. Най-напредъ на това дѣло е обжрналъ своето внимание испанецътъ Педро дель-Понсе, въ 1570 г., и стѣрилъ е, че нѣмотата происхожда отъ глухотата; но неговото откритие още дълго време не са е припознавало отъ докторете, които сж глѣдале и на другите болѣсти ље сжвсѣмъ правилно. Като мислиле, че глухо-нѣмотата происхожда отъ нѣкои си недостатоци на езикътъ, то лѣкарете, даже и въ началото на това столѣтие, сж продължале да лѣчатъ тая болѣсть съ твжрде чудни срѣдства. Така, напримѣръ, тие сж давале на глухо-нѣмите различни слабителни, рѣзале сж нѣкои жили подъ езиците имъ, туряле сж имъ пиявици и пр. Днесъ новата медицина са отказва вече да лѣчи неизлѣчимото; а умните хора сж са постарале да помогнатъ на глухо-нѣмите, т. е. да дадатъ сила на зрѣнието имъ, което може баремъ отчасти да замѣни слухътъ и езикътъ. Днесъ е измислена такава една азбука, съ помощта на която глухо-нѣмите са разговарятъ между себѣ си. Тая азбука са произвожда съ ржцете, т. е. сѣки единъ знакъ, който са прави съ ржката и съ пжрстете, има свой звукъ. Слѣдъ време глухо-нѣмите привикватъ да говорятъ съ това срѣдство до толкова бжрзо, щото здравиятъ или говорящиятъ чо-